

तानावणादीन्वीर्येण समतिक्रान्ता ततोविक्रान्तास्तान्स्वगतिक्रान्ता त्वदभिसरणे त्वच्चिन्तितभयरहितेत्यादृत्यायोज्य ॥ हेराम त्वा त्वां पूर्वदर्शनात्पथमदर्शनक्षणमारभ्य ॥ य
द्वा पूर्वदर्शनात् देवादिष्वितः प्रागदृष्टं दिव्यत्वद्रूपदर्शनाद्देतोर्भावेन त्वां पुरुषोत्तमं भर्तारं सर्वजगतां भर्तारं समुपेतास्मि ॥ २४ ॥ प्रभावसंपन्ना प्रकृष्टेन भावेन शृंगारेण संपन्ना ॥
यद्वा प्रभावेन शक्त्यतिशयेन संपन्ना ॥ अतएव स्वच्छंदेन स्वेच्छया बलेनच सर्वलोकगमनशीला ॥ यदेवमतश्चिरायेति ॥ २५ ॥ आत्मनोदेवयोनिभेदत्वेनाभिमतग्रहणसाम
र्थ्याभिमानेन स्वस्मिन्नामप्रवृत्तये सीतादूषणमाह ॥ विक्रताचेति ॥ विक्रता मायास्वरूपतया परिणामाख्यविकारवती ॥ विरूपा नानारूपोच्चावचकार्यकारी अतएव शु

तानहंसमतिक्रान्तरामत्वापूर्वदर्शनात् ॥ समुपेतास्मिभावेनभर्तारंपुरुषोत्तमं ॥ २४ ॥ अहंप्रभावसंपन्नास्वच्छंदबलगामिनी ॥ चि
रायभवभर्तामेसीतयाकिंकरिष्यसि ॥ २५ ॥ विक्रताचविरूपाचनसेयंसदृशीतव ॥ अहमेवानुरूपातेभार्यारूपेणपश्यमां ॥ २६ ॥ इ
मांविरूपामसतींकरालांनिर्णतोदरीं ॥ अनेनसहतेभ्रात्राभक्षयिष्यामिमानुषीं ॥ २७ ॥ ततःपर्वतशृंगाणिवनानिविविधानिच ॥ प
श्यन्सहमयाकामीदंडकान्विचरिष्यसि ॥ २८ ॥ इत्येवमुक्तःकाकुत्स्थःप्रहस्यमदिरेक्षणां ॥ इदंवचनमारेभेवक्तुंवाक्यविशारदः
॥ २९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये आरण्यकांडे सप्तदशःसर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

तांतुशूर्पणखांरामःकामपाशावपाशिताम् ॥ स्वेच्छयाश्लक्ष्णयावाचास्मितपूर्वमथाब्रवीत् ॥ १ ॥

यथाश्रुतार्थस्तुस्पष्टएव ॥ अहमेवानुरूपा उभयोरपि मायाधिष्ठातृत्वादित्यर्थः ॥ २६ ॥ वैरूप्यमेवाह ॥ निर्णतोदरीं अत्यंतनिम्नोदरीं असतीं ॥ स्वपुरुषस्य दुस्तरानेकसंसार
दुःखत्वात्कार्यरूपेण सतींच ॥ त्वयासह प्रौढ्या निर्मनुष्ये वने आगमनाच्चासतीं ॥ सतीहि वृद्धानां श्वश्रादीनां सविधेएव पातिव्रत्यरक्षणाय तिष्ठेदित्याशयः ॥ २७ ॥ २८ ॥
॥ २९ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामी० रा० वा० आ० आर० सप्तदशःसर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ तामिति ॥ कामपाशेनावपाशितां संजातपाशबद्धां ॥ स्वेच्छ
येतिपाठे परिहासविनोदेनेत्यर्थः ॥ अतएव स्मितपूर्वमितितीर्थः ॥ स्वच्छंदामितिपाठोयुक्तः ॥ स्वेच्छाचारिणीमित्यर्थः ॥ १ ॥